

Л. БЕРІЯ В АРГЕНТИНІ?

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У грузинському тижневику „Дрони“ ч. 15 з 18-го квітня надрукована коротка розповідь сина Лаврентія Берії Серго про події липня 1953 року. Єдиний син Берії Серго Гегечкорі (Ніна Гегечкорі була дружиною Л. Берії) від 1956 року мешкає в Києві. Він науковець-ракетник і директор та головний конструктор одного з науково-дослідних центрів.

У своїх спогадах він описує „спектакль“ захоплення Л. Берії і нібито суду над ним.

„Того дня вранці було заплановане засідання Президії ЦК, де з промовою мав виступити Берія. Напередодні вдома він сказав, що має намір розкритикувати тодішнього міністра держбезпеки Ігнатова, оскільки вважає, що саме він інспірував мегрельську справу і справу лікарів і що ці його дії були скеровані проти нього, Берії.

Засідання Президії чомусь відклали і Берія прийшов додому поспішати. Він завжди старався їсти вдома, — пише син Берії, який тоді носив прізвисько батька і працював у міністерстві збройних сил в чині інженера-полковника на посаді начальника конструкторського бюро.

„Оповідні в кабінет Ваннікова мені зателефонував двічі герой Советського Союзу пілот-випробувальник Анохін і сказав, що наш будинок на вулиці Качалова оточений військовими частинами. Ішов справжній бій. Це означало змову

проти Берії і не обіцяло мені нічого доброго. Він же запропонував мені варіант втечі. Я відмовився. Я з генералом Ванніковим поїхав додому. Наш однопверховий будинок і цілий квартал були оточені військовими, але здавалося, що сюди прислали цілу дивізію. Бій уже закінчився. З моїм батьком тоді було п'ять охоронців. Авторитет Ваннікова тоді врятував мене від арешту і розстрілу. В той день свідки розповіли мені, що після короткої сутички з нашим будинку вивели людину накриту брезентом. Він був убитий, або тяжко поранений. Після цього Берія зник. Ні мертвого, ні живого його ніхто не бачив.

Згодом мене і матір заарештували. Я сидів в Лефортовській тюрмі, мати — на Луб'янці. Після 16-ти місяців тортур та знущань нас звільнили і вислали до Свердловська. Пізніше дозволили жити в Києві. Через кілька років до мене прийшов колишній секретар ЦК ВЛКСМ Михайлов. Він був одним із членів тодішнього складу суду, який засудив Берію. Михайлов сказав, що це був судовий фарс, а той, хто сидів у темній залі й відповідав лише, „так“ або „ні“, не був Берія.

Влітку 1958 року невідомою особою принесла мені фото, на якому зафіксований під час прогулянки на одній з вулиць Буенос-Айреса, Аргентина, Лаврентій Берія“.

Пограбовано Львівський музей

Львів (ПС УРП). — Тут в середу, 29-го квітня, чотирьох невідомих злочинців пограбували львівську картинну галерею. Вони залишили в гардеробі торбину з димовою шашкою, вибух якої відвернув увагу працівників музею. Скориставшись таким прикриттям, злочинці вирізали з рамок кілька картин видатних польських

мистців минулого століття — Яна Матейка та Артура Гротгера.

Втікаючи, злодії кілька разів вистріляли в людей, які перегородили їм дорогу. Вони вбили заступника директора музею Ярослава Вовчака та завідувачого відділенням західноєвропейського мистецтва Дмитра Шелеста.

Згадають про Великий голод

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 30-го квітня, народні депутати України Іван Драч, Лесь Танюк, Зіновій Дума, Арсен Зінченко, член-кореспондент Академії Наук України Микола Жулинський, а також відомі письменники, історики, журналісти надіслали листа Президенту України Леонідові Кравчукові з приводу відзначення 60-річчя трагічних подій Великого голо-

ду в Україні 1932—33 років. Представники ітелігенції пропонують створити спеціальну урядову та місцеві комісії, та провести навесні 1993 року всеукраїнську акцію жалоби, сприяти виданню наукових та документальних творів, присвячених трагедії, відкрити доступ до архівних матеріалів колишніх ДПУ-НКВС-КДБ про голод 1932—33 років та інші злочини.

РРК НЕВДОВОЛЕНИЙ ЗАКОНОМ ПРО СТАТУС КРИМУ

Симферопіль (УНІАР). — Тут 30-го квітня Республіканський рух Криму (РРК) негативно сприйняв ухвалення Верховною Радою України закону про статус Автономної Республіки Крим. РРК вважає, що цей закон зводить нанівець попередній документ „Про розмежування повноважень між Україною і Кримом“. Такої ж думки дотримується група „Республіка“ у Верховній раді Криму, яка висловлює інтереси РРК.

Працівники внутрішніх справ Севастополя 29-го квітня заарештували українського підприємця-мешканця, президента концерну „Крим-Континенталь“ Юрія Колесникова, в помешканні якого зроблено обшук.

В редакції журналу „Україна“ в Києві відбулася пресова конференція керів-

ника пресової служби концерну „Крим-Континенталь“ і головного редактора журналу „Пам'ятки України“ Анатолія Серикова. Вони повідомили, що розпорядження про арешт зроблене силами, за якими стоїть Республіканський рух Криму. Офіційного звинувачення Колесникову не представлено.

З цього приводу провів УРП ухвалив заяву-звернення до Президента України з проханням втрутитися і з'ясувати правомірність дій щодо одного з піонерів розбудови національної економіки, людини, широко відомої в Україні своїми демократичними поглядами і чесною громадською поставкою, непересічною меценатською діяльністю на підтримку української культури.

В Україні відкрито Фонд

ім. І. Мазепи

Київ (УНІАР). — У резиденції київського представника Президента Івана Салія 22-го квітня відбулася презентація Фонду ім. Івана Мазепи.

Мета фонду — розбудова української держави, сприяння національному відродженню культури, збереження і відтворення історично-культурних та мистецьких пам'яток Києва. До ініціативної групи утворення фон-

ду увійшли: президент американського Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля д-р Зенон Матківський, народний депутат України Володимир Яворівський, представник Президента України в Києві І. Салій та інші особи.

Члени ініціативної групи та гості зробили перші грошові внески на загальну суму 20,000 дол.

Вийшло нове число

„Надбужанської Землі“

Блумінгтон, Інд. (м). — На початку квітня вийшло великоформатне 14-те число органу надбужанців „Надбужанська Земля“. Журнал зреагувала колегія під проводом Анатолія Демуса. Ціна 3 дол.

На зміст журналу складаються такі матеріали: великоформатне звернення „Об'єднання Надбужанців“, С. Романів — Під розвагу надбужанців; М. М. — Зустріч надбужанців в Торон-

то; Вісті з редколегії збірника; Українці-надбужанці, засуджені на смертну кару; І. Кузик — Коли входить в громадську працю; О. Проць — Внук побратимів січових; М. М. — Нові видання; посмертна хроніка, короткі вістки з Надбужанщини, пожертви на видавничий фонд тощо. Замовляти на адресу: The Buh River Reunion Association, R. O. Box 1694 Bloomington, Ind. 47402.

В Нью Йорку показують фільм

про Чорнобиль

Нью Йорк. — Тут в одному із кінотеатрів при 8-й вулиці показують фільм „Распад“, виготовлений російською мовою та з російськими авторами, але з українським режисером Михайлом Беліковим та з болючою українською тематикою атомового вибуху в Чорнобилі. Щоденник „Нью

Йорк Таймс“ у виданні з 29-го квітня подав обширну рецензію на цей фільм пера провідного театрального критика Вінсента Кенбі, який помітно похвалив цей фільм, звернувши увагу на те, що він далеко не пересічний за формою, як і змістом. Фільм побудований на особистих переживаннях однієї родини, в якій відтак вилітається трагедія атомового вибуху в Чорнобилі. Хоча фільм зроблений ще перед розпадом союзу, він показує, що українська творчість іде впарі з міжнародним, а не залишається позаду. І це нас саме об'єднує — витворення майбутнього для мистецтва України так на художньому відтинку, як і театральному та літературному.

З таким кредо наші організатори оригінального вечора 9-го травня підготували його для широкої публіки. (Закінчення на стор. 5-й)

ВІДЗНАЧЕННЯ ДИРИГЕНТА

Монтреаль (ОУПС). — Доцінюючи визначний хоровий вклад диригента Івана Козачка в Монтреальі Української Мусиланської Академії Наук (УММАН) присвоїла йому з нагоди століття українського поселення в Канаді грамоту призначення за його довголітню працю на полі українського хорового мистецтва. Грамоту вручив нагородженому проф. Ярослав Рудницький в присутності членів і гостей Бюро Української Інформації в Ляшні в неділю 19-го квітня.

БОСНІЯ І ГЕРЦЕГОВИНА ДІСТАЛА ВИЗНАННЯ

Гельсінкі, Фінляндія. — У четвер, 30-го квітня, учасники Конференції в питаннях безпеки і співробітництва в Європі прийняли в своє коло республіку Боснію і Герцеговину. Водночас було вирішено покинути залишити там Югославію, яка відтепер офіційно складається з двох республік — Сербії і Чорногорії. Боснія і Герцеговина стала третьою колишньою югославською республікою, після Словенії і Хорватії, яку прийнято до впливової міжнародної організації.

Вуличні бої в боснійській столиці, які тривали ще цілу ніч з середи на четвер, наразі припинилися. Почалися переговори ворогуючих сторін при активній участі представників Європейської спільноти.

Хоч члени конференції згодилися залишити Югославію в своєму складі,

З'єднані Стейти і ряд західних країн продовжують виступати за застосування протиповстання в Боснію і Герцеговину. Водночас було вирішено покинути залишити там Югославію, яка відтепер офіційно складається з двох республік — Сербії і Чорногорії. Боснія і Герцеговина стала третьою колишньою югославською республікою, після Словенії і Хорватії, яку прийнято до впливової міжнародної організації.

Тим часом бої продовжуються в районі боснійської столиці Мостар, воно перебуває під постійним обстрілом артилерії Югославської народної армії. Хорватське радіо повідомило, що на вулицях міста Босанска-Крупа лежать десятки вбитих, однак сербські бойовики, що захопили місто, не пропускають туди працівників Червоного Хреста.

М. Горбачов приїхав у ЗСА

Санта Барбара, Каліф. — Як повідомляє кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Френсіс Клайнс, в суботу, 2-го травня, в З'єднані Стейти Америки приїхав колишній радянський президент і колишній генеральний секретар КПРС Михайл Горбачов. Претендуючи на ролі політика світового масштабу, М. Горбачов і далі вірний принципам соціалізму, з якими він остаточно покинув у себе на батьківщині. Основна мета приїзду експрезидента в ЗСА — намір зібрати два мільйони доларів на фундацію, яку він створив у Росії.

Американські виступи Горбачова, крім лекцій у кількох університетах, зосередяться на двох промовах. Перша буде коментарем до славнозвісної „футлонської промови“ Черчіля 46-річної давності, коли колишній англійський прем'єр повідомив про появу „залізної завіси“ між Сходом і Заходом, яка покляла початок „холодній війні“, а друга прозвучить на спільному засіданні обох палат Конгресу ЗСА.

М. Горбачов прибув до ЗСА на запрошення колиш-

нього президента Рональда Регана. У понеділок він побував у меморіальній бібліотеці Регана у Сімі Веллі. У середу, 6-го травня, Горбачов виступить у Фултоні, Мізурі, у Вестмінстерському коледжі, де в той день у 1946 році виступив Вінстон Черчіль. Як і тоді, „футлонська промова“ Горбачова буде безплатною, хоч за виступ в інших навчальних закладах він дістане невеликі гонорари.

Як повідомляє Ф. Клайнс, у Сан Франсіско відкривається один з відділів Горбачовської фундації, готовий приймати пожертви від громадян ЗСА. Спонсором поїздки Горбачова і його жінки Раїси по З'єднаних Стейтах є Джим Гаррісон, підприємець із Сан Франсіско.

Газета „Советская Россия“, коментуючи поїздку Горбачова у ЗСА, назвала фундацію Горбачова „типовим кабінетом“ і „приватною академією суспільних наук ЦК КПРС“, створеною з метою заробити долари і підірвати авторитет Єльцина, який у свій час врятував Горбачова з положення комуністів-путчистів.

У СВІТІ

В СТОЛИЦІ ТАДЖИКИСТАНУ Душанбе продовжуються масові мітинги ворогуючих політичних сил, які цілком паралізували цивільне життя міста. Опозиція і прихильники уряду щільним кільцем оточили будинок парламенту. Посередні „політичних барикад“ стоять формування внутрішніх військ, озброєні алюмінієвими щитами і гумовими кийками. На сесії Верховної ради обговорюють варіанти виходу з кризи, однак представники преси поки що не володіють ніякою інформацією.

КОМУНІСТИЧНИЙ В'ЄТНАМ, економіка якого вщент зруйнована багаторічним соціалістичним експериментом, почав ще в 1986 році обмежувати ринкові реформи, а тепер узаконив їх, лібералізуючи ціноутворення: ціни на більшість товарів і послуг будуть призначатися тими, хто їх виробляє і надає. Однак власті, як і раніше, братимуть участь у призначенні ціни на харчі і золото й у встановленні обмінного курсу валют.

В ЧЕТВЕР, 30-ГО КВІТНЯ, празькі газети „Телеграф“ і „Метрополітен“ надрукували списки 386 чехо-словацьких журналістів, які в часи комуністичного режиму мали таємні зв'язки зі службою безпеки. З наближенням призначених на 5-го червня парламентарних виборів в країні знову загострилося питання про те, як належить поставитися до тисяч викритих агентів. Консервативні політики вимагають опублікування повних списків, які налічують до 140,000 осіб. Ліві організації виступають проти оприлюднення повних списків.

ЗГІДНО З ВИСЛІДАМИ опитування, проведеного в 10 воєнних гарнізонах на території Росії, 66 відсотків офіцерів і капіталів підтримують практичні кроки уряду, спрямовані на приватизацію підприємств торгівлі. 75 відсотків опитаних висловилися за передавання землі у приватну власність, 69 відсотків — за приватизацію житла. Однак приватизацію державних підприємств і лібералізацію цін більшість опитаних не схвалила. 24 відсотки вояків вважають можливими масові стихійні виступи населення. 45 відсотків кадрових військовослужбовців хочуть звільнитися зі збройних сил протягом найближчих двох років.

ВІДБУЛИСЬ ПЕРЕГОВОРІ В БОННІ У СПРАВІ ПОСЕЛЕННЯ НІМЦІВ В РОСІЇ

Москва. — Пресове агентство ІТАР-ТАСС повідомило про переговори, які відбулися в Бонні від 21-го до 23-го квітня між представниками Німеччини і Російської федерації з участю у другій частині представників німецьких поселенців. Як відомо, організація німців, які домагалися привернення справедливості, автономії, чи есентуально автономної області, бо число німців в Росії і колишніх республік СРСР сильно зростає і їм треба дати не тільки виживання, але подбати про німецькі школи та інші інституції, які забезпечили б національні права для 800, 000 німців в Росії.

Очевидно, Москва зацікавлена в першу чергу у допомозі Бонні, в розбудові помешкань для російських німців, шкіл, будинків культурного призначення тощо. З огляду на те, росіяни поспішно підписали, згідно параграфу про протокол домовленості з німцями побоюючись, що переселення німців в Україну, згідно з ранішою пропозицією президента Леоніда Кравчука, який запропонував, що німці з України й інших частин колишньої імперії СРСР можуть поселюватися в кількох східних і південних областях, включно з Кримом, може набрати масового характеру. В такому випадку Росія втратить 6 мільйонів німецьких марок і привілеї в торгівлі, які Німеччина надає усім тим державам, які шанують права німецької меншини на своїх територіях.

Згідно з інформацією Валерія Тішкова німці ще в цьому році пообіцяли виділяти для Росії 100 мільярдів доларів для реалізації важких економічних проектів з цілком

поліпшення умов життя всього населення в області поселення німців, а не тільки німецьких поселенців. В майбутньому Німеччина будуватиме в області поселення німців школи, шпитали, малі підприємства тощо, — каже Тішков.

Тішков підкреслює, що школи з німецькою новою складання будуть творитися тільки там, де переважача більшість населення буде німецькою. „Крім того ми визнаємо за ними усі державні права, але вони (німці) не отримують для себе окремої республіки, бо проти такого проєкту гостро виступають росіяни“.

Тішков не сказав всієї правди, відмовився відповісти на запитання кореспондентів, які домагалися пояснення, що сталося з німцями на Поволжі і чи правдою є те, що російські шовіністи, навіть в уряді президента Бориса Єльцина, взагалі проти надання німцям спеціальних прав для німців, все ще вважаючи їх ворогами Росії. Якщо Росія сьогодні хоче як-так поладити проблему німців то це тільки завдяки ініціативі президента України І. Кравчука, який вийшов із своєю власною ініціативою, яку він продовжує реалізувати. Росіяни, — пишуть деякі німецькі газети, — хочуть тільки мільйонів марок допомоги, але вони ледви чи здібно будуть полагати в людській спосіб це проблему. На думку Тішкова демографічна ситуація не дозволяє сьогодні говорити про встановлення автономної республіки для німців. Москва боїться відсередньої тенденції внутрішньої контррольованої нею федерації і цілковитого розпаду території, що її тепер називають Росією, — кажуть спостерігачі.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 30-го квітня, секретар Державного департаменту Джеймс Бейкер подався до Капітолію, щоб переконати Конгрес про „абсолютну konieczність“ схвалення допомоги Росії та іншим республікам колишнього СРСР. Однак виглядає, що великий успіхів державний секретар не мав, бо члени Конгресу підкреслили потребу особистого зацікавлення в тому самого Президента, який він такого схвалення вимагає. Крім цього інші члени Конгресу, хоча свідомі конечної потреби такого схвалення, не думають, що це буде можливим до здійснення, як цього бажає Уряд, ще до часу офіційної візити президента Росії Бориса Єльцина запланованого на 16—17-го червня. Аналітики підкреслюють, що відвідини Капітолію державним секретарем відбулися якраз тоді, коли почав кружляти лист демократичного конгресмена з Мишигену Дейвіда Боньора, закликаючи не схвалювати цієї допомоги поки Президент не представить більш конкретної програми для внутрішньої ситуації в ЗСА, зокрема створення нових місць праці.

У ВАШІНГТОНІ конгресмен-демократ з Мишигену Баб Трекслер, який був відповідальним за видатки міжпростірної агенції, ветеранської та житлової програм у своїй промові в Палаті Репрезентантів заявив, що відходять на пенсію при кінці біжучого року, 62-літній Б. Трекслер, який був вперше обраний до Конгресу в 1974 році, буде 52-ю чергою конгресменом, який добровільно відходить з'єр року на пенсію. Він уважає, що його переобрання запереченням, однак нічого не говорив про те, що його одним із тих, які виписували чеки без покриття випадку таких чеків було 201.

У КАЛІФОРНІЇ літакобудівна фірма МкДонелл Даглас офіційно відкрила свої плани про випуск „супергермів“ торового реактивного літака-вельта, який би коштував менше, ніж літак типу МД-12, але й також одною із можливостей „універсальної“ літакобудівними фірмами, як „літінг“ чи європейським повітряноавіаційним консорцієм. Однак аналітики твердять, що кошти цього, знову деякі з них квестію-більшими, як підраховано, знову деякі з них квестію-нужуть можливість фірми „Донелл Даглас, яка вже довгий час має фінансові клопоти, спромогтися на завершення цього амбітного плану.

УРЯДОВІ ПОКАЖИКИ економічного зросту минулого тижня виказали хромий зріст на 0.2 відсотка. Все ж таки, це вже треті з черги місяці показники спинаються вгору, хоча й дуже скромно, а базові вони на спільних статистиках безробіття, наспілих фабричних замовленнях і поживленні активності покупців.

„Хочемо зустрітися і познайомитися з українською громадою“

Нью Йорк (О. Кузьмич). Завжди повна ініціативи та енергії молода наша режисерка і авторка Вірляна Ткач кожний раз приносить в редакцію „Свободи“ нові ідеї, нові думки та нові задуми, які переводить в життя навіть у несприятливих умовах. Про її перші відвідини України з театральною групою „Яра“ ми писали обширно на сторінках нашого часопису. Тим разом вона у нас із співтоваришами найновішого задуму, а це вечора мистецької групи „Яра“ в Українському Інституті Америки, що запланований на суботу, 9-го травня.

Розуміється наше перше питання звернене на це, чому саме такий вечір і яка його ціль.

Вірляна Ткач, Марта Кузьма-Даків — куратор мистецької виставки, і молодий

В. Ткач

мистець з України, якого знаємо вже і писали про нього, Ігор Барабах, радо вияснюють, що спонукало

СВОБОДА **СVOBODA**
український щоденник

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 U.N.A.: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНСюзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і догиси підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Леонід Кравчук про взаємини України й Америки

Президент України Леонід Кравчук поінформував на пресовій конференції у Києві в минулу середу, 28-го квітня ц. р., що чотири колишні члени Советського Союзу — Росія, Україна, Білорусь і Казахстан — підписали договір щодо арсеналу атомової зброї на їхній території. За тим договором кожна з цих чотирьох держав виступає як рівна з рештою трьома. Співдружність із своїми 11-ма членськими країнами переймає на себе міжнародні зобов'язання, прийняті у договорах колишнього Советського Союзу, але протокол останнього договору про редукцію деяких родів атомових ракет підпише тільки Росія. Далі, Л. Кравчук potwierдив давнішу вістку, що 6-го травня він буде у Вашингтоні, куди запросив його президент Буш.

Президент Кравчук, поклавшись на запевнення від шарж д'афер американської амбасаді Джана Гандерсена, запевнив, що раніше Америка дивилася на Україну очима Росії. Це — сказав він — змінилося: американський Уряд прийшов до переконання, що Україна — це молсда демократична держава, яка змагає до перетворення своєї економічної системи на систему вільного ринку, держава, яка має мирний підхід до всіх сусідів. Тому Америка дасть Україні тепер 50 мільйонів дол. і в наступному році — 90 мільйонів. Це вже рішення президента Буша і Конгресу. Україна дістала статус найбільш упривілейованої держави, що влещить отримати інвестицію.

Переданий своїми словами зміст кореспонденції „Нью Йорк Таймсу" — це добра подія з усіх аспектів. Проблема нуклеарної зброї на терені України вічно товклася після розвалу Советського Союзу.

На цьому місці висловлено вже здивування, чому Уряд президента Буша, Пентагон і НАТО не хурилися цією проблемою за панування Михайла Горбачова, який ніколи не виступив з Компартії і всупереч підписуванню договором продовжував зберігати могутні збройні сили, а затривожився, коли розвалилася імперія і на її місце постали демократичні держави без будь-яких агресивних тенденцій. Це буде великий осяг, якщо та проблема перестане існувати. Можна здогадатися, що підготовку до такого нового договору 4-ох держав зробив генерал Костянтин Морозов, міністер оборони України, під час недавньої візиту у Пентангоні на запрошення секретаря оборони Річарда Чейні. Промовчання відвідін генерала Морозова, якого прийняли з усіма почестями, сталося ще на ґрунті конфлікту між секретарем оборони Річарда Чейні і державним секретарем Бейкером. Джеймс Бейкер найдовше боронив концепцію орієнтації на „центр" існуючих федеративних держав. Якщо він підпише зреферований вище договір чотирьох держав, на території яких був здепонований ядерний арсенал і якщо він затвердить своїм підписом ненарушність кордонів України — то це буде акт історичної ваги.

Темною плямою на історії американської закордонної політики було тільки у теорії визнання права народів на державне самовизначення та у практиці не тільки потурання, а тісна праця з більшовицьким Советським Союзом, цілою його ганебною політикою торми Делла. Прославлений в Америці Френклін Делла — узвел довів до абсурду те братерство з Сталіном в Ялті 1945 року. Це була бі подія найбільш історичної ваги, якби епігон русофільської закордонної політики ЗСА, Джеймс Бейкер, зрештою став Павлом і змінив свою орієнтацію з оцінкою на московський „центр" на орієнтацію з демократичні національні республіки. Тому треба бути обережним. Вітаючи добру державницьку заяву Леоніда Кравчука — треба думати — якою буде зустріч чотирьох міністрів закордонних справ із Джеймсом Бейкером і яке буде перебудування у Білому Домі Леоніда Кравчука, вперше як обраного народом президента України.

ВЕРХОВНИЙ СУД Альжир затвердив заборону на діяльність Ісламського фронту спасіння як політичної партії, підкресливши при цьому, що фронт практично продовжує свої підірвні дії і закликає своїх прихильників до збройного опору новим властям.

Відомо, що знавці працюють нині над текстом нової Конституції України. У звичайних умовах дістаються до преси інформації про хід такої праці, а головню про засади, на яких формується проєкт основного закону країни. Останніми часами говориться в пресі про „президентські" прерогативи, зокрема у зв'язку із встановленням позицій „представників" Президента, в чому можна б добачувати натяк на формування принципів Конституції України на американському узорі.

9-го квітня відбулись у Великобританії вибори до парламенту, а це нагода звернути увагу на конституційні принципи, на яких будуються модерні державні системи. А від того, на яких конституційних засадах встановити державне будівництво, залежить пізніше буття держави. Правда, у новітніх державах конституцію все можна поправити. Тільки у ЗСА — це дуже скомплікований і важкий до переведення процес.

Та все ж краще сразу спертися на основи випробування на державній практиці. В останні десятиріччя взором для встановлювання конституцій новопосталих державних формацій є, звичайно дві системи — британська й американська, парламентарна чи президентська. Британський парламентаризм має сиву бо-

Микола Бараболяк

ЯКОЮ БУТИ КОНСТИТУЦІЙНІЙ СИСТЕМОЮ УКРАЇНИ?

(На маргінесі останніх виборів у Великобританії).

роду. Сягає початків XIII сторіччя, а характерний тим що у Великобританії властиво нема Конституції. Не існує у формі одного писаного документу, якими є, звичайно, конституції світу, як і американська. (На маргінесі треба заважити, що американська конституційна система бажала виправити недостаті британської, встановлюючи основним її принципом поділ влади на три вітки, взаємно себе контролюючи (checks and balances), щоб одна не приголомшувала другу.

Сталось це внаслідок помилки. Творці американської Конституції, беручи до уваги британську, виріли, що король має забагато влади, надуживає її, і тому не можна допустити, щоб американський „король", орган виконної влади, Президент, міг теж так же надуживати свою владу. А творилося таке у Великобританії, де король перекуплював депутатів до парламенту. Не було тоді вчення політологів, й американські творці Конституції не

Олександр Серафим

ЗАХІД ДОПОМОЖЕ УКРАЇНІ

березня 1992 року причинився до збентеження між союзниками Заходу, коли перед ними стали неясними питання: що включає 24 біл. дол. допомога та який відсоток становлять нові зобов'язання, хто має дати скільки і чи всі ці гроші є для Росії. З тим також зродилися невдоволення деяких держав, наприклад, Японії, що вони не були вповні консультовані і згідні з складовими частинами і сумами цих частин допомоги. Експерти вважають, що майже половина цієї допомоги є підсумуванням попередніх обіцянок. „Велика сімка", МВФ і ВБ є стурбовані тим, що поступки, які російський уряд зробив, щоб заспокоїти критиків економічних реформ, можуть зробити цілу програму допомоги марною. Тому, що всі деталі не були докладно випрацьовані, важко сказати чи щось з цієї суми дістанеться для України.

У половині квітня МВФ подав, що колишній республіки СССР потребуватимуть 1992 року 44 біл. дол. допомоги, щоб забезпечити перехід їхніх економік до ринкових відносин. З цієї суми 24 біл. дол. потрібно для Росії, а решта 20 біл. дол. для 14-ох колишніх республік. Поважна більшість цієї суми буде видана на фінан-

си, що парламент прикінці XVIII сторіччя був уже всевладним. Згодом перекривання парламентаристів покінчилися, і британський парламент, як повний речник і представник народу, став всевладним. Є вправді в британській конституційній системі другий законодавчий орган — Палата Лордів, свідок колишньої влади феодалів. Та нині це тільки терен для політичних дискусій, переоцінки законів схвалених парламентом, але беззубий. Палата Лордів може тільки відкласти на один рік уведення закону в силу.

Парламент усесильний. Тільки здоровий глузд є межею, яку він переступить у його всевладді. Нема у Великобританії питання „конституційності" законів, як у ЗСА, де Верховний Суд може визнати кожний закон недійсним під закидом, що негідний із Конституцією. Жартують, що британський парламент не може тільки перемістити жінку у мужчину і навпаки. Уряд в цій системі є наче

агентом парламенту, виконавцем напрямних політики його більшості. Парламент може в кожний момент відкликати уряд, чи радше уряд мусить резигнувати, коли не має підтримки партії більшості.

Коли порівняти у тому відношенні британську парламентарну систему із президентською (американською), то різниця кидається якраз у віці головно в структурі і ролі речників виконавчої влади: в парламентарній системі діє двоє — тут дуалізм. Репрезентативні функції відмежовані від виконних. Королева у Великобританії та президенти таких держав із парламентарним устроєм як Німеччина, Австрія, Італія, Ізраїль — це тільки фігури, символи. Дійсні носії виконавчої влади — це прем'єр-міністри (канцлер у Німеччині) вибрані парламентами і уповні їм підзвітні. В президентській системі президент — це справжній „король", якого практично не можна відставити під час його каденції, а право вето законодавчих актів, ще більш зміцнює його владу. Та коли за Президентом не стоїть більшість у Конгресі (як тепер, і нема вигляді, щоб воно змінилось), то це причина драчки кризи у державі: Конгрес зупиняє Президента, а Президент — Конгрес за економічний застій. Закінчення буде.

імпорті запасних частин. Дальші позички призначені на сільсько-господарські потреби, щоб збільшити виробництво харчів і видобування нафти. Уряди нових країн є зайняті своїми монетарними проблемами і ще не звернули належної уваги на проекти, що їх міг би фінансувати ВБ.

Політика ЗСА щодо колишніх республік ще не уточнена і не збалансована. Продовжується тенденція протегування Росії і Єльцина, хоча поволі позначаються зміни, особливо у відношенні до України та вимога, щоб Росія продавала нафту по ринкових цінах принесла Росії більйони додаткових доларів за кошт України, Білорусі і Прибалтійських країн, які дотепер купували по знижених цінах. Самовпевненість не є життєздатним для Росії чи інших колишніх республік. Брак співпраці між ними залишається величезною перешкодою до розбудови економічних реформ.

Сама економічна допомога не вистачає. Конечна також є реформа податкової системи і поживання приватизації. Крах російської економіки не можна буде стримати аж доки міжреспубліканська торгівля не буде відновлена. Допомога без економічних реформ буде замарнована, але реформи без економічної допомоги, правдоподібно, не завершаться успіхом.

(Закінчення на стор. 5-й)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Тамара Невінчана

Київ

Тріюмфальні мандри капелі „Думка"

Коли під могутнім склепінням собору „Abbae aux Dames" у Сенті вперше на французькій землі зазвучала українська релігійна музика і вознеслася до Бога прекрасні слова „Благослови душе моя, Господи", „Святий Боже", „Вірую", „Милість спокою", „Достойно єсть", „Отче Наш", чутливі слухачі застигли, вражені її високою простотою і чистотою, світлою надією, красою та співучістю звучання. І подумалося: чи міг сподіватися Микола Леонтович, застрелений злодійською рукою в лиху годину 1921 року в глухом українському селі, або Дмитро Стеценко, що так рано помер від життєвих негод — чи могли вони сподіватися, що їхні твори, звернені до найсвітліших людських почуттів, збентежать серця не тільки українців, а й французів, еспанців, німців — всіх, хто почув національний хоророву капелю „Думка" у її нинішньому квітневому турне по Франції, Іспанії, Німеччині.

До цього часу українська православна культура музика була зовсім невідома у Європі. Французькі шанувальники хоророво мистецтва здебільшого були вивчені в тому, що на Україні взагалі такої музики не існує, а якщо й була раніше, то зазнала знищення советського режиму. Тим більшем одкровенням і справжнім відкриттям прозвучали духовні твори композиторів XVIII сторіччя — Вєдєля, Боршнянського, Березовського, а особливо авторів XX сторіччя — Леонтовича, Стеценка, Кошиця.

Капеля „Думка", яка існує на Україні вже понад 70 років, останній раз була у Франції у 1929 році, в Іспанію ж запрошена вперше — на фестиваль духовної музики у центр Наварри Памплону.

В організації цього вагомого турне поєдналися зусилля спілки композиторів України, яка виступила його ініціатором (очолюючи роботу відомий композитор Іван Карабиць), Інституту старовинної музики міста Сент (президент — Філіп Дібос), а також еспанського центру „Гармонія". Багато зробив для здійснення цієї поїздки і о. Павло Когут — крилошанин, декан української церкви у Ельзасі, Льотарингії та Люксембурзі. Він залучив „Думку" до участі у церковних літургіях, а також до благодійних концертних виступів капелі у своїй парадії.

Уже дуже давно — і це визнають самі думчани — капеля не бачила такої надзвичайної кількості зацікавленої публіки, щоб їх так

Шойно „Думка" повернулася до Києва у рідні пенати. Попередні нові гастролі — вже по Україні. Побажємо ж їй зачарованого хороровим мистецтвом, заоханого в музику слухача і нових творчих завоювань на ниві своєчасно оновленої української культури.

Василь Дідок

ДОРОГАМИ РІДНОЇ УКРАЇНИ

У неділю, 15-го вересня 1991 року, о год. 6-й по полудні літаком еспанської лінії „Іберія", невелика група торонтоців, через подорожнє бюро „Астра", відлетіла до Мадриду, щоб опісля через Варшаву виїхати автобусом на Україну. По близько 50-ти роках примусової розлуки з Україною, з хвилюванням і прискореним биттям серця, сідаю до літака. Зі мною їдуть два мої сини і брата син з Бостону. Хоч не почуваю себе найкраще, їхня присутність якось впливає на мене заспокоїливо. Еспанський літак великий і витішний, по береги заповнений, але обслуга не дуже привітна, якась „шттивна". Летимо вночі, а в понеділок раненько вітає нас якраз еспанське сонце; літак приземлюється на Мадридському, в порівнянні до наших американських, невеликому, але на європейський лад симпатичному летовищі. Бігом полагаюся до формальності пересіди і о год. 10 ранку — ми вже на літаку польської лінії „Льот" прямуюмо на Варшаву. Літак не надто комфортний, але обслуга і атмосфера приємна. Може цьому сприяла чудова сонячна погода. З літака оглядаємо Еспанію. Піски, гори і горбки, каміння, малі річки, мало дерев, тільки де-не-де, можна зауважити розкидані між горбами поселення. Еспанія видається бідною...

Год. 3-тя по пол. і ми на Варшавському летовищі. Воно невелике і після більшовицького господарювання було дуже опущене. Але в короткому часі зробило великий поступ під кожним оглядом. Колишня папшпортна перевірка тривала годинами, тепер короткими хвилинами. Прямуюмо до виходу і відбираємо наші багажі. На жаль,

тросє з нашої канадської групи їх не знайшли, аж відібрали другого дня. При виході з летовища на нас, згідно з заповненням провідника і агенції, мали чекати три автобуси і групи з Аргентини і Бразилії. Разом ми мали виїхати до замовлених готельних приміщень. Але прикро розчарувалися, бо не побачили ані автобусів, ані груп. Провідники не вміли нам вяснити, що сталося. Вони нас „запакували" до п'яток таксівок і повезли, як казали, до гарного, недалеко за Варшавою, приміщення. На жаль, і там, а опісля ще й у другому місці, для нас приміщення ніхто не мав. Нарешті по годинах хвилювань і перемучення, ми знайшли в центрі Варшави приміщення в готелі „Дом хлопа". Готель збудували комуністи для „хлопув", мовляв і вони також можуть спати в готелі!... Він не найкращий, опущений, такий саме, як всі інші, в яких приходилося перебувати і в нашій рідній Україні. Тут ми повечеряли, а помучений нічною їздою пішли, не дивлячись на „вигоди", спати. Вранці — групи, на які ми чекали — з Аргентини і Бразилії — ще не прибули, і через такий „пех" перебування у Варшаві ми продовжили на два дні. Найбільшим злом є безвідповідальність організаторів таких тур, що обіцяючи ошукують такі своїх людей. І ця наша група, що складалася з понад сотні різного поєзему людей з чотирьох країн, була відпочатку, під кожним оглядом несправна... Сподіваюся, що організатори цієї тури, добре подумавши над сказаним!

Вранці, 17-го вересня після сніданку, тому що маю у Варшаві знайомства використовую час і телефонічно зв'язуюсь з редакцією „Нашого Слова". З ред. М. Вєрбовим говоримо про все, що тепер актуальне в Україні і діаспорі. Обіцяємо один одному співпрацю і тісніші зв'язки. Спроби говорити з послом В. Мокрим і головою Об'єднання Українців в Польщі д-р Ю. Рейтом не увінчалися успіхом, бо оба вони були на важливих нарадах у справі виборів у Польщі, до яких активно, висунувши своїх кандидатів, приготувалася українська спільнота.

Решту дня наша група провела на відвідинах Варшави, та її історичних місць і пам'яток, а зокрема: „Старе місто", королівський парк і замок на „Лазенках", національний музей, костіоль, українську католицьку і православну церкви, бібліотеки та інші. День був похмурий і дощовий. Увечері під час вечері зустрічаємось з представником туристичної кооперативної фірми „Галітур" Зеновієм Бермесом, яка займається нашою туурою по Україні. Фірма ця, — це конкуренція „Інтуриста", — який ще й далше хоче тримати все у своїх руках. 18-го вересня, поспідавши, вже разом з турами з Аргентини і Бразилії вибираємось трьома ненайгіршими, але безтуалетними автобусами, швидкість яких не повинна перевищувати 40 км на годину. А якщо додати, що час-від-часу водій мусить шукати „відповідного місця" для перестанку, та омкнати на дорозі часто немалий май, то подорож не швидко. Їзда з Варшави до Львова, з перестанками на обід в Перемішлі та прикордонною перевіркою, яка була дуже поблагливою, тривала 12 годин.

Переїхавши польський кордон, ми — в Україні... Хвилювання при переїзді, перемінилися у спогади з минулого і цікавість теперішнього, який побачу Львів, яку Україну!? Пізня ніч, але про сон і не думай... Час очікування і денерування немилосердно продовжується... З такими мішаними почуваннями, ми вранці 18-го вересня у Львові, підїжджаємо до готелю „Львів". Приступаємо до рестраційного віконця, і тут відразу цілий ряд проблем. Перебування і санітарні умови не до подумання! В ньому примістилась тільки мала частина нашої групи, решта знайшли шойно другого дня приміщення у крапшю готелі „Дністер", який нам обіцяли організатори тури, але знову була якась „причина"? Готелєві гості „Львова" різного національного походження, з переважачою частиною громадян „великої родини" з різних азійських республік — гандлярі.

Продовження буде.

Міжконфесійні відзначення в соборі Пресв. Родина у Вашингтоні

В столиці ЗСА відбулося міжконфесійне відзначення з приводу відновлення релігійної свободи та державної незалежності України.

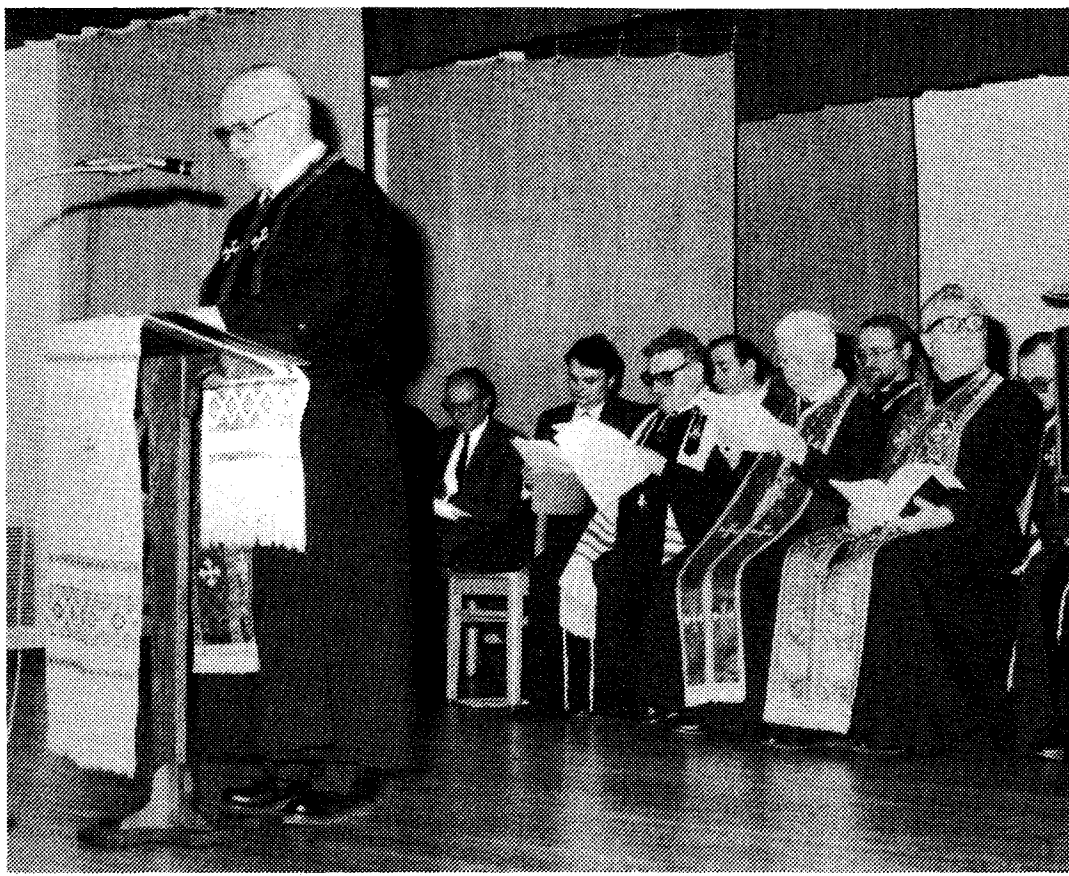
Урочисте відзначення відбулось у головній залі українського католицького собору Пресвятої Родина у Вашингтоні, під головуванням рабина Дейвида Бен-Амі.

Програму розпочато співом хлоп'ячого хору із штату Огайо під керівництвом Олександра Мусічука.

З'ясувавши ціль цього зібрання, організатор і керівник рабин Бен-Амі попросив пастора Християнської Церкви Національного Міста та заступника голови Американського Форуму єврейсько-української співпраці доктора Вільяма Говланда провести молитву. Колишній голова Українського Конгресового Комітету Америки Юрій Нестерчук привітав присутніх. Єпископ українців-католиків у Великобританії Михайло Кучм'як також провів молитву.

Рабин Бен-Амі після того підкреслює, що це молитовне зібрання скликано також для поширення екуменічного духу в Америці. «В цій країні ми маємо один одного і нам потрібно ще більше це робити для побудови мостів порозуміння, та визнання, що всі ми є дітьми одного Бога та членами однієї людської спільноти», — заявив він.

Церковний хор собору Пресвятої Родина, під керівництвом професора Миколи Кормелюка, відспівав два релігійні гімни. Далі програма складалася із молитовних привітів від різних організацій та релігійних інституцій. У програмі також взяли участь парох українського католицького собору Пресвятої Родина о. Тадей Кравчук, громадські діти української єврейської громад у Канаді Александер Епстін та Ліда Шимко, настоятель українського православного собору Святого Андрія

Промовляє о. Тадей Кравчук, ЧНІ, парох українського католицького собору Пресвятої Родина у Вашингтоні. Сидять (зліва): рабин Дейвід Бен-Амі, Владика Михайло Кучм'як і настоятель української православної катедрі св. Андрія Первозванного в Сілвер Спрінгу Григорій Підгурський.

Первозванного у Сілвер Спрінгу о. Григорій Підгурський, о. прелат Девлін з університету Лясаль у Філадельфії, виконавчий секретар Американського Форуму єврейсько-християнської співпраці Джозеф Пютер, о. Рауль Комесанас із церкви Святого Антонія в Юніон Сіті, який прибув на цей з'їзд із вірними цієї кубинської парафії зі штату Нью-Джерсі, члени угорської громади Сесілія Брос і Бурнем, представники інформаційного агентства (З'єднаних Стейтів) Пола Добрянська, повірений у справах України в ЗСА Сергій Кулик, помічник президента З'єднаних Стейтів і заступник помічника пресового секретаря для закордонних справ Роман Попадюк, (тепер, як відомо, призначений першим американським амбасадором у Києві) який виголосив коротеньку промову англійською мо-

вою і завершив її українською мовою.

В програмі також взяли участь: міністер у справах культури із посольства Чесько-Словацької Федеративної Республіки доктор Джеррі Сетлік, пресовий секретар посольства Польщі Войцех Адамецький, колишній американський посол до Чехо-Словацької Республіки Мартін Немчик, представник Союзу Ради Советських Євреїв Міка Нафталин, повноважений у релігійних справах посольства Ізраїля Аві Гранот, парох української католицької церкви Пресвятої Трійці у Сілвер Спрінгу, о. Тарас Лончина та ректор української католицької семінарії у Вашингтоні о. прелат Іван Буря.

Приблизно у половині програми засвічено урочисте свічку в пам'ять трьох молодих чоловіків, які загинули під час минулорічно-

го московського путчу. Релігійні та інші пісні виконали паніатка Ярослава Лончина, хлоп'ячий хор із штату Огайо, тенор Юрій Яворський, ансамбль народних музик Фабрангена Клецмера, кантор Джером Беррі, який відспівав дві єврейські релігійні пісні. На закінчення програми приблизно триста присутніх осіб відспівали «Вічну Пам'ять» тим, які віддали своє життя за релігійну свободу та незалежність України.

Після прикінцевої молитви, яку провів ректор Української Католицької Семінарії о. Буря, відспівано український гімн. Після програми, у бічному залу, при каві, вині та смачній закускі учасники святкували нагоду поговорити та познайомитися одні з іншими.

Т. С.

Шевченківське свято у Клівленді

та вводити в усіх українських громадах, якщо його ще не практикують.

Громадський комітет для вшанування Шевченківських роковин був організований старанням Українських Злучених Організацій метрополітального Клівленду, що його багато років очолює мгр Василь Ліщинський. Комітет цей очолює інж. Євген Палка, активний пластовий і громадський діяч.

Свято відкрив коротким вступним словом голова УЗО мгр Василь Ліщинський.

Після відкриття, коли піднялася завіса, публіка з захопленням привітала оплесками чудовий живописний образ у різнобарвних народних строях нашого цвіту, нашої дорогої рідношкілної молоді, яка в духовному піднесенні з радісною усмішкою на устах відспівала «Заповіт» Т. Шевченка (муз. обр. Г. Гладкого). Потім виступив танцювальний ансамбль «Каштан» під керівництвом Давида Возняка, який виконав з великою браурою три танки: «Привіт», «Закарпатський танок» і «Гуцулук».

Наступною точкою була збірна декламація учнів цілоденної середньої школи при парафії святого Йосафата під опікою учительки Анни Завадської, її ж авторства поема «Встань, Тарас».

Святочне слово виголосила учениця 9-ої класи школи українознавства Т-ва «Рідна Школа» і членка СУМА Наталя Басядинська.

Такого надзвичайно доброго слова почути від учениці 9-ої класи, мабуть, ніхто з присутніх не сподівався. Бож, насправду, не раз виступи дорослих промовців не стоїть на відповідній висоті. Майже кожний із

присутніх був здивовано захоплений промовою цієї дівчинки. Чистота мови, інтонація, логічне наголошення кожного слова, підкреслення важливої думки, її змісту та вагомості, були подані з надзвичайною прецизністю. Не дарма після закінчення її промови оплескам не було кінця. Всі ми, її учні в рідних школах, гордимось нашою надзвичайною ученицею.

Після промови юні члени СУМА рецитували поему «Поклін Тарасові» авторства І. К. 36іру декламацію «Поклін тобі, Тарасе» й «Учіться, брати мої» виконали учні нижчих класів школи Т-ва «Рідна Школа» під керівництвом учительки Лідії Жакунець, Ольги Горкавчук, Дарії Крамарчук, Оксани Басядинської, Людмили Боєчко та Лідії Горшко, а поема «На високій дуже кручі» і «Слава не поляже» рецитували Данило Раковський і Рома Почтар, учні 4-ої класи.

Після перерви старші учні та інструктор школи бандуристів ім. Григорія Китариста виконали на бандурах виконали: дитячий ансамбль, старші

Окремо виступив, наспівуючи при бандурі власну композицію на слова Т. Шевченка «Берестечко» відомий на нашому терені всесторонньо обдарований музиколог Олег Махлай.

Поему «Думи мої» (сл. Т. Шевченка, муз. Г. Китариста) на бандурах виконали:

В ЧЕТВЕР, 30-ГО КВІТНЯ, після чотирьох днів безперервних боїв, мужжестві, очолені радикалом-фундаменталістом Шельбедіном Гекматіаром, відступили з Кабулу. Воєнні формування Ахмада Шаха Масуда, призначеного міністром оборони, встановили повну контролю над афганською столицею. Того ж дня, в четвер, Савдійська Аравія й Індія приєдналися до Ірану, який першим визнав новий уряд Афганістану.

С. В.

Зустріч автора з читачами — це своєрідне священнодійство. Автор виступає тоді многогранною постаттю, якої публіка начебто й не знала. Ніби вперше відкриваються всесторонні властивості чільної людини такої зустрічі.

Та діє при тому ще один, не раз не усвідомлений чинник. Ним є вже самостійне буття завершених творів автора. Вони не є вже об'єктом опрацювання, якихось потенціальних пересувань чи змін. Це вже закінчені одиниці, що живуть своїм життям, випромінюючи свою сутність у всіх своїх аспектах, наснажують читачів або ж відштовхують їх, отже діють самі творці. Зустріч із їх автором — це зустріч із джерелом, з творцем, який перелив частину своєї істоти в них і надхнув їх життям, тому твори живуть. Пригадаймо ж тільки на хвилину, як трактували свої написані і ненаписані — тільки виношені — твори Іван Франко і Леся Українка, називаючи їх, зокрема незавершені на письмі, народженими дітьми своїми (у лустуванні обох письменників).

З такими роздумами приходу до зустрічі з авторкою Мартою Тарнавською, відомою в літературних колах особистістю. «Тільки» десять років тому мала ця письменниця свій авторський вечір з приводу появи її другої збірки поезій «Землетрус», (першою була — «Хвало ілюзії»). Тепер же зустріч з нагоди появи її третьої збірки, цим разом — малої прози оригінальних нарисів і оповідань та перекладів із світової літератури — «Самотнє місце під сонцем», (В-во Ю. Середка, Буенос Айрес, 1991, 193 стор.) Вечір влаштував 43-й Відділ Союзу Українок Америки, де авторка є членкою.

Марта Тарнавська, із званням маістра в галузі фахової праці — бібліотекарства, є керівником відділу міжнародного права юридичного факультету Пенсильванійського університету, отож є чільним консультантом, а часто лектором в ділянці бібліографії для завансованих студентів, включно з докторантами права, зокрема міжнародної юриспруденції. Марта Тарнавська має доволі рідкісну здібність, працюючи «на повний час» у своїй дослідно-педагогічній академічній ділянці її публікуючи наукові розвідки, діяти творчо у літературі, дбаючи при тому про високий рівень і селективність у плодах цієї сфери свого життя. Додамо уміняння, як індивідуум — у метабічному розумінні — як неповторність. В процесі життя, не дивлячись на обставини його, вона й залишається самотньою, часто у затяжній боротьбі із власним «я». Так сприймає прозові твори письменниці читач, який знаходить в них себе і шукає відповіді на власні життєві питання, нібито продовжуючи десь — у якійсь точці — перерваний творчий процес. Спостереження цього роду підтверджують рецензії творів авторки. Згадати хоча би голос з України — Віктора Мариняча з Харківського авторки у відкритті дитячої

Письменниця є при тому пластунок, членкою ку-

Німецькі газети «Райніше Пост» 29-го січня та «Ратінгер Вохенблат» 30-го січня ц.р. надрукували статті про допомогу акцію, яку організувала німка українського походження Віра Буш-Костюк для мешканців Рогатина Івановича Франківської області.

Під заголовком «Двама подвійними автами. Допомога акція для України почалася» газета «Ратінгер Вохенблат» пише: «Допомога акція Віри Буш-Костюк для українського міста Рогатина Івановича Франківської області вже почалася і йде повним ходом. Дирекція гімназії ім. Коперника вислала листи до батьків всіх учнів з проською підтримати її допомогу акцію. Україна потребує в

Там, де зустрічаються

людські світи...

(Рефлексії з авторського вечора Марти Тарнавської — 21-го березня 1992 року у Філадельфії)

реня «Чортополохи» з педагогічними завданнями. Рівнобразної ваги є її роля дбайливої матері і дружини, що проглядає у різних ситуаціях її життя. Оця різносторонність діяльності Марти Тарнавської є характерною не лише для неї особисто, але й для її творчості. Є це глибока вдумливість, широта діапазону і селективність у добірї тематики.

Талант Марти Тарнавської як письменниці проявляється, мабуть, з рівномірною силою в поезії і прозі.

університету про те, що в авторки специфічний філософський склад мислення і вільний пошук... Найглибше враження залишив у мене «Європейський записник», що можна б окреслити «травелогом душі»; людина шукає відповіді на питання суті свого життя. Чи знаходить вона його? Так насувається те одвічне Шекспіровське питання. Натомість новела «Мала людина і море», що наче перифразує Гемінґвеса, «Стара людина і море», — виявляє глибокий психологізм

Учасники програми: сидять (зліва) Людмила Чайківська, Іванна Кононів, Марта Тарнавська, Катря Оранська-Петик, Ліза Чепіль, д-р Леонід Рудницький; стоять (зліва) Мстислав Петик, Анна Максимович, Анастасія Жилава, Марія Даниліва і гість з України Анатолій Поєрибний.

Коли читати її поезію, вона — поетеса par excellence, коли ж вчитуватися у її прозу, вона майстер малої прози. Міра таланту творця визначається тривалістю життя його твору. Звичайно, не нам, сучасникам, робити прогнози в майбутнє. Все ж, читаючи поновно вірші її обох збірок, знаходиш все щось нове, незаприкнене, і насувається ораклання їх, що є в них елап vital, бо вони в більшості очищені від проминальних елементів. Навіть новіші її твори, написані з приводу драматичних подій в Україні — Чорнобиль чи проголошення незалежності України — мають тривалі якості. У новій збірці прози її пера проглядає зріла мудрість життя, екзистенційна лінійна риса дії підсвідомості у життєвих проявах психепротагоністів її творів. Людина прийшла на світ як індивідуум — у метабічному розумінні — як неповторність. В процесі життя, не дивлячись на обставини його, вона й залишається самотньою, часто у затяжній боротьбі із власним «я». Так сприймає прозові твори письменниці читач, який знаходить в них себе і шукає відповіді на власні життєві питання, нібито продовжуючи десь — у якійсь точці — перерваний творчий процес. Спостереження цього роду підтверджують рецензії творів авторки. Згадати хоча би голос з України — Віктора Мариняча з Харківського авторки у відкритті дитячої

особистості.

Добір авторів творів, перекладених нею, дуже оригінальний, він продовжує нитку її власного мислення і вводить її у хором світової літератури.

Тут уже час перейти до моментів самого авторського вечора. Відкрила його Анна Максимович, голова 43-го Відділу СУА, із словом привіт і вдволення, що влаштовують цей літературний вечір з нагоди появи книжки шанованої усіма, відомої письменниці, членки Відділу. Імпредзою провадила Людмила Чайківська, імпредзою референтка 43-го Відділу СУА, яка завжди вносить у своє ведення елемент тепла і любові — цим разом до Марти Тарнавської. При тому Людмила Чайківська має здібність означити не раз мало помітні іншим, але суттєві риси особистості, про яку говорить. Отож за цілість вечора і за його одухотворену і приязну атмосферу відповідала так Людмила Чайківська.

Слово про авторку сказав д-р Леонід Рудницький, літературознавець, який у дотепній, притаманній йому формі, накреслив моногранність творчої літературної й наукової діяльності Марти Тарнавської. Цінним був короткий виступ проф. Анастасія Поєрибний, що очолює катедру української літератури в Київському університеті. Наведемо його деякі думки: «Шастя, що поганьблення літера

тура доби СССР тут компенсувала, що додано свіжих брав до українського літературного процесу. У творчості М. Тарнавської проглядає струмний інтелектуально-філософський мислення. Її слово наснажене екзистенціалістичними мотивами. Є в її творчості елементи неокласици, також і Празької школи. В загальному — це синтезування традиційних вартостей із модерними в поезії і в прозі. Творчість авторки не багата кількісно, зате коштовна. Яків Шоголів сказав колись про свою рідну річку Ворскло: «Ворскло — річка велика, але вона чиста...» Проминули часи, коли «Рубіконом став океан». Тепер мости через океан відкривались. Це початок повороту в Україну її творчих душ».

Акторка Ліза Чепіль, з

притаманним їй ліризмом і умінням інтонацією інтерпретувати твір, прочитала ряд поезій, між ними прекрасні рядки про зальдоург. Поезію і прозу читала також інша відома акторка Іванна Кононів, з-посеред читаних нею поезій сильно враження залишив вірш «Батькові». З особливою майстерністю вияву внутрішньої форми читала сама авторка: «Європейський записник» та «Буденні діалоги на болоті темі» (урички).

Рідко чуємо авангардну музику з українським вокальним підтекстом. Цим разом наша громада мала нагоду послухати дуже добре звучання у виконанні акторки Катрі Оранської-Петик на словаліриці Марти Тарнавської, музика Гумініловича, при фортепіані — Мстислав Петик. Під кінець вечора авторка отримала дар і віти від 43-го Відділу СУА — вручила проф. Анастасія Жилава, заступниця голови, та від куреня «Чортополохів» вручила квіти Марійка Лесків.

Марта Тарнавська висловила щирю подяку за влаштування її вечора та за участь присутніх.

Товариська гутірка при добірному буфеті, зладжену членами 43-го Відділу СУА під проводом Марії Данилів, закінчили цей добре продуманий авторський вечір.

Н. Пазуняк

Віра Буш допомагає Україні

першу чергу харчів і одягу і якщо вчасно не прийде така допомога, то Україні, яка колись була шпихлірем для колишнього Советського Союзу, загрожують голод».

Газета повідомила, що Віра Буш одержала телеграму від єпископа з Івано-Франківська, в якій він просив допомоги харчами і одягом. Німецька парафія церкви Св. Марії у Тіфенбруху однією з перших відгукнулася на цей заклик.

Було зібрано понад 40 тонн харчів та одягу, які Віра Буш особисто відвезла в Україну 22-го лютого. Допомогова акція, яку започаткувала Віра Буш,

знайшла гарячий відгук в серіях німців міста Лінторф. Про це написала місцева газета «Райніше Пост» і навіть надрукувала фотографію В. Буш-Костюк. Були знайдені спеціальні приміщення-магазини, куди мешканці міста приносили одяг, продукти.

Парох церкви Св. Марії в місті Тіфенбруху вислав усім своїм парафіянам листи, в яких повідомив про допомогу акцію України. В листах він писав, що на харчові пакки можна скласти також грошові пожертви, а харчі можна принести щодня від 6 до 8 години до церкви Св. Марії.

Були відкриті шість збірних пунктів-магазинів, які займалася Гедвіл Стінгров. Велику збірку харчів зорганізували тенісовий та молодіжний клуби. Грошову допомогу в сумі 900 німецьких марок пожертвувала німецька організація ім. св. Себастьяна, а фірма «Техніше Гільсверк» виділила вантажні авта для перевезення на Україну зібраних вантажів.

Віра Буш звернулася також до всіх докторів і аптек з проською допомоги медикаментами і медичним інструментами, які також потрібні в Україні.

Мама Віри Буш-Костюк, Марія Костюк, живе у місті Воррені, Міннесота.

Н.Н.

Вивчення східних, зокрема турецьких джерел для історії України є одним з важливих завдань українського Гарварду.

З початку 1930-их років, коли почалося систематичне винищення української інтелігенції, донедавна більшовицька політика про вініціалізації України та української культури означала, що такі ділянки як сходознавство або візантістика могли існувати в Москві чи Ленінграді, але не в Києві чи Львові. На шість, за останні десяти років Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ) служив, по суті, як єдиний у світі центр українських сходознавчих наук. Особливо в ділянці османістики. Праці академіка Прицака, його колишніх учнів д-ра Л. Гайди, д-ра В. Остапчука, проф. Марії Субтельної і проф. О. Субтельного та інших тюркологів, які співпрацювали з УНІГУ, внесли значний вклад у виявлення та видання багатих османських джерел з історії України. Завдяки підтримці жертводавців Фонду Катедру Українознавства, спеціально Видавничим фондом українських студій: ім. Ярослава і Ольги Духих, ім. Володимира Юрковського, ім. Мирослава та Ірени Колтунюків, ім. д-ра Євгена Омельського та ім.

Сходознавчі науки в Україні

д-ра Омеляна й Ірени Волинців, при УНІГУ створено серію „Османські джерела для історії України та сусідніх країн”, в яку ввійшов і для якої готується ряд важливих томів з текстами, перекладами і коментарями турецьких матеріалів, що стосуються, наприклад, постання та розвитку української козащини або економічного та суспільного життя в Україні під час турецької та татарської доби.

Тепер, у вільній Україні, відновлення на міжнародному рівні сходознавчих наук стало справою високого пріоритету. Їх розвиток є важливим не лише для кращого розуміння української історії, але сходознавчі науки вкрай необхідні з огляду на близьке географічне розташування України до Близького Сходу. Нині передбачаються активні дипломатичні та економічні взаємини поміж ними. Але через довгу відсутність сходознавчих досліджень в Україні теперішня ситуація така, що по суті немає з ким починати: незважаючи на окремі кваліфіковані одиниці, нині на Україні бракує своїх сил, щоб поставити сходознавство на належному рівні.

Як і в деяких інших ви-

падках, українське наукове середовище в Гарварді подало допомогу і в цій ситуації. Колишній директор УНІГУ, відомий орієнталіст академік О. Прицак взяв на себе створення при Академії наук України Інституту сходознавства і його вдалося переконати Президію Академії та впливові кола в Уряді України в необхідності створення такого інституту, який має стати одним із зразкових в оновленій Академії наук України. Заплановано створити п'ять філій — у Харкові і Львові, де існували визначні традиції сходознавства, а також у Симферополі, Одесі та Дніпропетровську. У візії академіка Прицака, з часом у філіях Інституту сходознавства, а також у передових університетах України, як у кожній розвинутій європейській державі, будуть існувати всі головні ділянки орієнталістики — арабістики, іраністики, тюркології в османістики, індології, синології, японознавства.

Беручи до уваги центральну роль в історії України, яку відіграли турки і татари, особливе місце при новоствореному Інституті сходознавства буде османістиці. Бо лише тоді, коли

при Академії наук України будуть добре підготовлені та численні кадри, які володітимуть османською мовою та письмом, буде можливо нарешті систематично і обширно відкривати скарби для української історичної науки, які знаходяться в архівах і рукописних бібліотеках Туреччини — збірки не менші, ніж ті, які дали у спадку Польсько-Литовська та Російська імперії, і матеріали, які набагато трудніше до відчитання та інтерпретації. У зв'язку з тим, 20 — 26 жовтня м.р. у Києві та Криму відбулася міжнародна конференція під назвою „Україна і Османська імперія”. Спонсорами конференції були Академія наук України (Інститут сходознавства та Інститут української археографії) і Український Науковий Інститут Гарвардського Університету і Фонд Катедру Українознавства, який призначив субвенцію на покриття деяких коштів. Основні цілі конференції були: 1) поставити питання ролі Османської імперії та Кримського ханства в історії України на належний науковий рівень, бо за советський період ця проблематика назагал не розроблялася, або розглядалася ненауково, тобто упереджено, у виключно негативному дусі і без глибокого знання даних культур і їх письмових спадщин: 2) включити спеціалістів з цілого світу у розбудову османістики в Україні, заохотити їх безпосередньо брати участь у цій справі та оформити спільні проекти для видання османських джерел з історії України.

Незважаючи на теперішню політичну та економічну кризу, вдалося провести цю конференцію з великим успіхом. Прибуло 42 гостей з 13 країн, серед них османісти світової слави. З України брало участь 11 осіб. По порядку кількості учасників чужі делегації були з Туреччини, Америки, Росії, Франції, Англії, Угорщини, Німеччини, Австрії, Голландії, Польщі, Грузії, Канади та Криму. Представники конференції, був устаткований синхронний переклад на українську, англійську, турецьку і російську мови. Прочитані доповіді заповнювали „білі плями” українсько-татарсько-турецьких взаємин, представляли невідомі або мало знані османські джерела (доповіді будуть видані окремим томом Гарвардським Інститутом, Інститутом Сходознавства і Інститутом української археографії в Києві). Були запропоновані деякі міжнародні проекти, в яких Інститут сходознавства і УНІГУ ві-

диграватимуть важливу роль — корпус османських літописів, які стосуються історії України і Причорномор'я, видання серії наказів султанського дівану (Мюг'іме дефтерлері) і видання османських реєстрів (дефтер) населення різних областей Північного Причорномор'я. Вражені серйозністю плянів Інституту сходознавства, деякі гості висловили бажання брати безпосередню участь у становленні османістики в Україні, тобто приїхати на якийсь час, щоб вести дослідження або викладати.

Окрім великого успіху конференції у досягненні вищеподаних цілей були ще два досяг. Конференція слугила свого роду маніфестацією української науки перед науковим світом, яка проголосила нову еру, в якій будуть подолані тенденції до відокремлення, провінціалізму і другорядності. В очі учасників присутність провідних османістів, цікавий і свіжий характер тем та високий рівень доповідей і дискусій значно підвищили престиж Києва як потенційного центру науки світового значення. Не один гість висловлював подив, що в Україні вдалося провести таку конференцію (один член російської делегації заявив, що вони не могли бігряти про те, щоб зібрати на конференцію у себе такий визнач-

ний контингент османістів). Другим додатковим досягненням був вклад до розвитку формальних українсько-турецьких зв'язків завдяки тим контактам, які створилися між українськими і турецькими делегатами. До часу проведення конференції турецькі історики були слабо поінформовані про Україну, її культурне і наукове положення та її наміри. Під час конференції проводилися серйозні дискусії про те, як встановити такі формальні відносини, щоб розпочати такі відносини в 1992 році.

Велике признание належить Урядові та Академії Наук України, які у важкій економічній ситуації щедро покрили кошти пов'язані з влаштуванням такої конференції. Але не буде перебільшенням, коли ствердити, що без спонсорства УНІГУ і посвяти надійного молодого наукового співробітника УНІГУ д-ра Віктора Остапчука, конференція цього типу і рівня не відбулася б. Ініціатива провести таку конференцію в Украї-

ні вирунула власне в Гарварді у жовтні 1989 р. під час чергового симпозіуму про османські джерела, який відбувався в Українському Науковому Інституті. Відповідальність за організацію науковців з Америки, Туреччини і Європи взяли на себе проф. Прицак — голова, і д-р Остапчук — заступник голови організаційного комітету. Без щедрих датків жертводавців Фонду Катедру Українознавства, які частинно покрили коштів подорожей, не змогла б прибути велика турецька делегація, без участі якої конференція була б напівдаремною.

Підсумовуючи, можна ствердити, що нині доспіває плід десятилітньої роботи УНІГУ над східними джерелами історії України, який також переплелся на Україну. Завдяки допомозі, спрямованій співробітниками Українського Гарварду та щедрої української громади, яка морально і матеріально підтримує український науковий центр в Гарварді, на руїнах укродого наукового співробітника УНІГУ д-ра Віктора Остапчука, конференція цього типу і рівня не відбулася б. Ініціатива провести таку конференцію в Украї-

ФКУ

УКРАЇНЬСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

scope travel inc

1605 SPRINGFIELD AVE., MAPLEWOOD, NJ 07040 AND 936 NORTH WESTERN AVE., CHICAGO, ILL 60622
201 378-8998 800 242-7267 FAX 201 378-7903 312 772-1615 FAX 312 722-1043

Marijka Stadnycka Helbig

NEW TOURS

1992 TOURS TO UKRAINE

LVIV EXP II 13 DAYS	JUL 16-28 SWISSAIR	LVIV (10 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja BUDAPEST Breakfast Basis Only	JUL 17-27 JUL 27-28	\$1950.00 SGL \$200.00
FRANKIVSK II 13 DAYS	JUL 16-28 SWISSAIR	IV. FRANKIVSK OR KOLOMYJA LVIV BUDAPEST Breakfast Basis Only	JUL 17-24 JUL 24-27 JUL 27-28	\$1950.00 SGL \$200.00
PODOLANKA II 13 DAYS	JUL 16-28 SWISSAIR	LVIV TERNOPIL Potchajiv BUDAPEST Breakfast Basis Only	JUL 17-22 JUL 22-27 JUL 27-28	\$1950.00 SGL \$200.00
HUTSULKA III 17 DAYS	JUL 27-AUG 12 SWISSAIR	IV. FRANKIVSK OR KOLOMYJA Yaremche/Kosmatch/Kosiv Yablonytskyj Pereval LVIV Potchajiv KIEV/Kaniv VIENNA	JUL 28-AUG 02 AUG 02-AUG 06 AUG 06-10 AUG 10-12	\$2450.00 SGL \$300.00

★ COMBINATION TOUR "A"

While in Lviv, stay with your family or friends. In KIEV and VIENNA full group services apply.

KOZACHOK 24 DAYS BUS TOUR	JUL 27-AUG 19 LUFTHANSA	LVIV KOLOMYJA Kosiv/Yaremche/ Yablonytskyj Pereval CHERNIVTSI/ Kamianets Podilskyj VINNYTSIA KRYVYJ RIH ZAPORIZHIA/ Khortytzia DONETSK KHARKIV POLTAVA KIEV/Kaniv	JUL 28-AUG 01 AUG 01-03 AUG 03-05 AUG 05-06 AUG 06-07 AUG 07-09 AUG 09-11 AUG 11-13 AUG 13-15 AUG 15-19	\$2700.00 SGL \$300.00
--	----------------------------	--	--	---------------------------

KALYNA 15 DAYS	JUL 30-AUG 13 SWISSAIR	LVIV Potchajiv KIEV/Kaniv VIENNA	JUL 31-AUG 6 AUG 06-10 AUG 10-13	\$2400.00 SGL \$300.00
--------------------------	---------------------------	---	--	---------------------------

HALYCHANKA II 19 DAYS	JUL 30-AUG 17 LUFTHANSA	LVIV (14 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja Potchajiv KIEV/Kaniv	JUL 31-AUG 13 AUG 13-17	\$2350.00 SGL \$275.00
---------------------------------	----------------------------	--	----------------------------	---------------------------

ZOZULIA III 14 DAYS	AUG 10-23 LUFTHANSA	LVIV (7 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja Potchajiv KIEV/Kaniv	AUG 11-18 AUG 18-23	\$2200.00 SGL \$250.00
-------------------------------	------------------------	---	------------------------	---------------------------

BANDURA III 15 DAYS	AUG 10-24 LUFTHANSA	LVIV TERNOPIL Potchajiv KIEV/Kaniv	AUG 11-16 AUG 16-20 AUG 21-24	\$2250.00 SGL \$250.00
-------------------------------	------------------------	---	-------------------------------------	---------------------------

★ COMBINATION TOUR "B"

While in Lviv, stay with your family or friends. In KIEV full group services apply.

HISTORICAL TOUR "A" 11 DAYS	AUG 21-31 CZECHOSLOVAK AIR	PRAGUE LVIV (9 days) Breakfast Basis Only	AUG 22-23	\$1399.00 SGL \$175.00
---------------------------------------	-------------------------------	---	-----------	---------------------------

HISTORICAL TOUR "B" 16 DAYS	AUG 21-SEP 05 SABENA AIRLINES	LVIV (11 days) KIEV/Kaniv Breakfast Basis Only in LVIV Full Board in KIEV	AUG 22 - SEP 01 SEP 01-05	\$1899.00 SGL \$225.00
---------------------------------------	----------------------------------	--	------------------------------	---------------------------

★ HISTORICAL TOURS "C"

HISTORICAL TOURS "C" 9 DAYS	AUG 21-29 SABENA AIRLINES	KIEV Breakfast Basis Only	AUG 22-29	\$1399.00 SGL \$175.00
---------------------------------------	------------------------------	------------------------------	-----------	---------------------------

HUTSULKA IV 17 DAYS	SEP 14-30 SWISSAIR	IV. FRANKIVSK OR KOLOMYJA Yaremche/Kosmatch/Kosiv Yablonytskyj Pereval LVIV Potchajiv KIEV/Kaniv VIENNA	SEP 15-20 SEP 20-24 SEP 24-28 SEP 28-30	\$2450.00 SGL \$300.00
PRAHA 14 DAYS	SEP 14-27 LUFTHANSA	LVIV Potchajiv KIEV/Kaniv PRAGUE	SEP 15-20 SEP 20-24 SEP 24-27	\$2400.00 SGL \$300.00
ZOZULIA IV 14 DAYS	SEP 14-27 LUFTHANSA	LVIV (7 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja Potchajiv KIEV/Kaniv	SEP 15-22 SEP 22-27	\$2200.00 SGL \$250.00
LVIV EXP III 13 DAYS	OCT 08-20 SWISSAIR	LVIV (10 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja BUDAPEST Breakfast Basis Only	OCT 08-19 OCT 19-20	\$1950.00 SGL \$175.00
FRANKIVSK III 13 DAYS	OCT 08-20 SWISSAIR	IV. FRANKIVSK OR KOLOMYJA LVIV BUDAPEST Breakfast Basis Only	OCT 09-16 OCT 16-19 OCT 19-20	\$1875.00 SGL \$175.00
PODOLANKA III 13 DAYS	OCT 08-20 SWISSAIR	LVIV TERNOPIL Potchajiv BUDAPEST Breakfast Basis Only	OCT 09-14 OCT 14-19 OCT 19-20	\$1875.00 SGL \$175.00

IV НАУКОВИЙ КОНГРЕС СФУАТ

TOUR A	AUGUST 06-16 SWISSAIR 11 DAYS	CONGRESS	KIEV KHARKIV VIENNA	AUG 07-08 AUG 08-14 AUG 14-16	\$2000 \$200 SGL SUP
TOUR B	AUGUST 06-19 KLM AIRLINES 14 DAYS	CONGRESS	KIEV KHARKIV LVIV	AUG 07-09 AUG 09-14 AUG 14-19	\$2350 \$250 SGL SUP
TOUR C	AUGUST 01-18 SWISSAIR 18 DAYS	CONGRESS	IV. FRANKIVSK Kolomyja/Yaremche/ Yablonytskyj Pereval LVIV KHARKIV KIEV/Kaniv VIENNA	AUG 02-06 AUG 06-09 AUG 09-14 AUG 14-17 AUG 17-18	\$2700 \$325 SGL SUP AIRPORT HTL
TOUR D	AUGUST 02-19 KLM AIRLINES 18 DAYS	CONGRESS	KIEV/Kaniv POLTAVA KHARKIV LVIV	AUG 03-06 AUG 06-09 AUG 09-14 AUG 14-19	\$2400 \$300 SGL SUP
TOUR E	AUGUST 01-16 SWISSAIR 16 DAYS	CONGRESS	LVIV Iv. Frankivsk / Kolomyja or IV. FRANKIVSK Kolomyja/Yaremche/ Yablonytskyj Pereval KIEV/Kaniv KHARKIV VIENNA	AUG 02-06 AUG 02-06 AUG 06-09 AUG 09-14 AUG 14-16	\$2750 \$300 SGL SUP
TOUR F	AUGUST 01-16 SWISSAIR 16 DAYS	CONGRESS	LVIV Iv. Frankivsk / Kolomyja or IV. FRANKIVSK Kolomyja/Yaremche/ Yablonytskyj Pereval KHARKIV VIENNA	AUG 02-09 AUG 02-09 AUG 09-14 AUG 14-16	\$2650 \$300 SGL SUP

TOLL FREE 1-800-242-7267 — CALL TODAY!

— NEW COMBINATION TOURS: FLY WITH THE GROUP DIRECTLY TO LVIV OR IVANO FRANKIVSK. STAY WITH YOUR FAMILY WHILE IN WESTERN UKRAINE. JOIN OUR MOTOR COACH LVIV/KIEV (VIA POTCHAJIV) AND ENJOY FULL GROUP SERVICES, (INCLUDING GROUP HOTEL, MEALS, SIGHTSEEING & TRANSFER) IN KIEV.

— FLY DIRECTLY WITH OUR GROUPS TO LVIV OR IVANO FRANKIVSK — ON SCOPE CHARTER NO TRAIN — NO BUS — SAME DAY CONNECTION.

— AIR ONLY TO KIEV VIA AIR UKRAINE, SABENA, LUFTHANSA AIRLINES, AUSTRIAN AIR AND SWISSAIR.

— SPECIAL FOR SCOPE "AIR ONLY" CLIENTS: PURCHASE AIR ONLY THROUGH US AND FOR A SMALL ADDITIONAL CHARGE WE WILL GUARANTEE TRANSFER SERVICES FROM KIEV AIRPORT TO RAIL STATION + SLEEPER RAIL TICKETS TO LVIV, TERNOPIL, RIVNE OR ANY OTHER DESTINATION IN UKRAINE.

— SAVE \$50.00 ON A PREPAID TICKET FOR YOUR RELATIVES FROM UKRAINE, AND HAVE THEM PICK UP THEIR TICKETS FROM OUR REPRESENTATIVES IN LVIV.

Так називається 2-томний історично-мемуарний збірник, видання Наукового Товариства ім. Шевченка, обсяг 1,242 сторінок, в гарній твердій оправі, обкладинка проскту Е. Козака. Редактори Збірника: Ірина Пеленська і Климентій Баб'як, літературно-мовний редактор Наталя Пазуник.

Сам Збірник охоплює не тільки Стрийщину, але й сусідні райони Скілщини, Болехівщини, Долинищини, Журавенщини, Жидачівщини і Миколаївщини. Видавець Збірника — Комітет Стрийщини. Оба томи вийшли в Нью Йорку в 1990 році.

Комісію регіональних дослідів і публікацій НТШ очолював проф. Василь Лев, а до Редакційної Колегії входили В. Андрушко, О. Бандера, І. Гордещук, А. Кігичак, Е. Козак, Е. Мілянчик, Я. Падох, Я. Рудницький, О. Цісик і Л. Шанковський.

Тираж Збірника 1,000 примірників. Оба томи присвячені борцям і діячам Стрийщини, що боролися за кращу долю України. На вступі Збірника поміщено улюблену пісню, майже гимн, Стрийщини: „Крилець, крилець сокола дай“, що й автором є Богдан Кирчів, а ноту до неї написав О. Віктор Матюк (1852-1927), відомий галицький композитор. Далі подано світлинку і благословення Патріарха Митрополита Івана Кардинала Любачівського і коротку статтю про його походження з карпатської Долини, а також світлинку і побажання успіхів редакції Збірника єпископа Кир Ярослава Габра, батьки якого походять з Угерська, повіт Стрий.

Після таких вступів маємо 6-сторінкову передмову головного редактора Збірника І. Пеленської, яка подає коротку історію 25-літньої праці над цим Збірником, що почався на з'їзді стріян у 1967 році, в оселі „Чорногора“ біля Гантеру, Нью Йорк, а продовжувався багато років з участю авторів стріян і нестріян, яких було дуже багато.

Перший великий розділ Збірника у першому томі — „Територія, історія і мова“ починається географічним описом Стрийщини проф. І. Теслі. Далі маємо цікаву розвідку Я. Пастернака „Стародавня Стрийщина“. Після цього Л. Шанковський подає довшу статтю „Нарис історії Стрийщини“ і „УПА на Стрийщині“.

Відтак вміщено статтю П. Мірчука „Провідні постаті ОУН Стрийщини“, де подано життєписи Степана Бандери, Олексія Гасина, Степана Охримовича, Володимира Тимчія і Мирослава Тураша, а також Льва Ребета і Дарії Ребет та П. Мірчука. Крім цього, у цій частині Збірника подані цікаві спогади, а саме: П. Мірчук, „Зустрічі з Бандерою“, Марта К. Б., „Олексія Гасина-Лидар“, О. Нездзвечка-Климишин, „Мирослав Тураш“, З. Мосійчук, „На революційних позиціях“, Н. Н., „Чотовий Вігер“, В. П. Павук, „Польський конспіративний табір Береза Картуська“, М. Сидор-Чарторийський, „Лябінський смертник“, М. Рудницька, „Жахливі дні Стрия“, а на закінчення цього розділу подано ще статтю Я. Рудницького „Мова Стрийщини“.

У розділі „Релігійно-церковне життя“ маємо 3 цікаві статті: Г. Лукиничук, „Під омофором Пресвятої Богородиці з Гоговської гори“, О. М. Стасів, „Володарка Карпат“ і О. Г. Музички „Діяльність отців ігуменів на Ясній горі в Гогові“.

Не менше цікавим є розділ „Шкільництво, освіта і виховання“, де є аж 13 статей: І. Пеленська, „Рідна Школа в боротьбі за існування“ і „Освітнє життя Стрийщини“; І. Боднарчук, „Роля вчителів в розвитку Стрийщини“; „Філантроп і добродій шкільної молоді“ та „Стрийщина і віденські 'січовики'“; О. Цісик, „Стрий — місце моєї учительської праці“; Е. Цісик, „Захоронка на Шумлянщині“ та інші.

На закінчення першого тому подано коротке резюме англійською мовою та поміщений і географічний показник.

У другому томі подано цікаві і цінні історичні матеріали. На початку, у розділі „Жіночий рух“, 3 статті: І. Пеленської „Наше організоване жіноцтво“, Е. Цісик „Пам'яті Марії Веселовської“ і І. Козак „Ірина Домбчевська“. У розділі „Народна мова“ є факсова стаття Л. Бурачинської „Народне вбрання Стрийщини“.

Окремий розділ книжки відведено літературі, науці і пресі. Тут маємо дві статті

Коротше кажучи, два томи Збірника „Стрийщина“ роблять дуже гарне враження. Оба томи мають дуже багато світлин і ілюстрацій, мапу району, солідно опрацьований показник імен, географічний показник і пояснення до різних скорочень.

Окремо треба було висловити признання редакторам і редакційній колегії за фахово оформлення Збірника та за зібрання багаточисного матеріалу, історично дуже важного, з якого напевно будуть користатися не тільки наші історики, але й різні громадські діячі, бо там можна знайти дуже багато практичних порад, як вести працю в різних секторах громадського життя, бо Стрий і Стрийщина належали до передових повітів у громадсько-політичній діяльності Західної України.

Оба томи цього цінного видання можуть бути також і прикрасою кожної бібліотеки і тому радимо любителям української книжки їх набути, а Комітетові Стрийщини треба подякувати і погратувати за те, що так гарно закінчили свою 25-річну працю.

Мені особисто приємно, що і я докинув маленьку цеголку до цього Збірника і за цю честь дякую Вам, дорогі стріяни!

На закінчення другого тому подано 25 статтей різних авторів про Стрий і околиці та про села Стрийщини та коротке резюме англійською мовою.

Андрій Качор

XXIII Літературний Конкурс

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій проголошує XXIII з черги літературний конкурс СФУЖО ім. Марусі Бек, фундований цією визначною діячкою від 1959 року.

Підсумки XXIII конкурсу будуть проголошені на VI конгресі СФУЖО, що відбудеться 29-го жовтня — 1-го листопада ц.р. в Торонто. Тоді буде вручена нагорода, а також відзначення.

Жанром літературного твору є оповідання, новела і нарис. Тематика: „Відродження української незалежної держави“. Простір за мешкання констатанта: усі країни світу, вперше — включно з Україною та країнами колишнього СРСР. Термін: твір (у 3-ох копіях), в машинописі з двома інтервалами, розміром до 10-ти сторінок машинопису, треба переслати без підпису з псевдонімом до 1-го серпня 1992 року на адресу канцелярії СФУЖО: World Federation of Ukrainian Women's Organizations, P. O. Box 261 — Post. Stn. „M“ Toronto, Ont., M6S 4T3 Canada.

В закритій конверті, що буде відкрита після рішення журі, подати прізвище і адресу автора.

Склад журі: д-р Наталя Ішук-Пазуник, д-р Лариса Онішкевич, д-р Леонід Рудницький.

Жанри творів XXIII літературного конкурсу: Оповідання — це невеликий розміром прозовий твір, темою якого є, звичайно, одна або й більше подій, зв'язаних з життям однієї чи декількох людей. Характери персонажів — зформовані. Майстерність автора полягає в умінні відтворити намічену життєву ситуацію чи особливості персонажів.

Нарас — це короткий прозовий твір, метою якого автор ставить зображення переважно дієвої події, обмеженої часом, при чому в нарисі може бути наявною уявність подій чи настроїв персонажа. Новела — різноманітне оповідання. Новела зображує незвичайну життєву подію з несподіваним фіналом. Темою новели є переживання і настрої персонажа, а не зовнішні події. В новелі наявна пуанта, зворот дії твору.

Успішно продовжують свої виступи відбиванкарі „Ч. Січі“. В черговому турнірі „А“ клясових клубів, що пройшов в Бранквіллі, Нью Йорк, перша чоловіча дружина здобула нагороду віщемпіона.

На початку в серіях змагань „А“ підгрупи „Ч. Січі“ здобула такі виследи: „Ч. Січі“ — Лендвелл ВК — 9:15, 11:15, 15:6; „Ч. Січі“ — „Нью Редіо“ ВК — 15:12, 16:14, 12:15; „Ч. Січі“ — Монклер ВК — 15:8, 16:14, 15:4.

У півфіналі „січовики“ елімінували „Довнстейт“ ВК — 15:11, 15:7.

Не повезло нашим відбиванкарям у фіналі, в якому вони зазнали поразки вислідом 14:16, 13:15. Таким чином „Ч. Січі“ здобула нагороду віщемпіона.

Склад „Ч. Січі“: О. Гладкий (провідник), А. Стасюк, Н. Паславський, А. Пенцак, Б. Томко, Б. Іваськів, В. Кравець, Р. Кош.

(от)

УСК Нью Йорк — Негс Гед Юнайтед — 1:0

Не зважаючи на останню позицію, що її займає цей британський клуб в показнику таблиці ігор III дивізії

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омельян Твардовський

УСВТ „Ч. Січі“ — Сомерсет Кавнті СК — 4:0

В неділю, 5-го квітня ц.р., „Ч. Січі“ відбула поїздку до м. Самервіл, де в зустрічі за чемпіонат вищої дивізії Гарден Стейт Ліги Нью Джерзі місцевим клубом Сомерсет Кавнті здобула високу перемогу — 4:0. Вже до перерви „січовики“ впевнено вели 2:0, що його, завдяки гарній грі, здобули юніор Марко Мигалій з подачі І. Паливоди і Тарас Яворський з офензивної акції І. Паливоди — Магалога.

Після перерви господарі активізували контратаки, але, натрапляючи на безкомпромісову оборону, створили тільки дві критичні підвортні ситуації, що їх вдало ліквідував воротар Маріан Хамуляк.

В 56 хвилин „січовики“ вели 3:0, що його здобув чоловічий снайпер дружини Павло Ільо. Після цього голя гості в більшості володіли м'ячем, примушуючи господарів дефензивної гри. У 80-й хвилині юніор-дебютант дружини Марко Мигалій з чергової акції Ільо — Яворського ефектовним голем устійнив вислід зустрічі 4:0.

Склад „Ч. Січі“: М. Хамуляк, В. Науменко, І. Паливода, П. Паливода, А. Гавдяк, М. Лясота, М. Мигалій, Т. Яворський, М. Варянка, М. Торій, Р. Кохановський, П. Ільо, М. Даниєлс. Провідник і тренер Михайло Паливода.

Відбулися чергові ігри за футбольний чемпіонат України. В групі „А“ вищої ліги зустрічі закінчилися такими вислдами: „Шахтар“, Донецьке — „Кремень“, Кременчук — 2:0; „Торпедо“, Запоріжжя — „Нива“, Вінниця — 4:0; „Карпати“, Львів — „Металур“, Запоріжжя — 0:0; „Темп“, Шепетівка — „Таврія“, Симферопіль — 1:0; „Евіс“, Миколаїв — „Чорноморець“, Одеса — 1:2.

Група „Б“

„Волинь“, Луцьк — „Зоря-МАЛС“, Луганське — 2:0; „Нива“, Тернопіль — „Дніпро“, Дніпропетровське — 1:0; „Металіст“, Харків — „Буковина“, Чернівці — 0:0; „Нафтовик“, Охтирка — „Прикарпаття“, Івано-Франківське — 1:0; „СКА“, Одеса — „Динамо“, Київ — 1:3.

У показнику таблиці ігор в „А“ групі перші три місця займають: Шахтар, Дн. — 6 точок, Чорноморець, Од. — 5, Таврія, С-ль — 5.

У групі „Б“: „Динамо“, Київ — 6 точок, „Буковина“, Ч-ці — 6, „Металіст“, Х-ів — 6. Проходять теж ігри клубів першої ліги, в яких виступає 28 дружин в двох рівнорядних підгрупах.

Склад „Ч. Січі“: О. Гладкий (провідник), А. Стасюк, Н. Паславський, А. Пенцак, Б. Томко, Б. Іваськів, В. Кравець, Р. Кош.

(от)

УСК Нью Йорк — Негс Гед Юнайтед — 1:0

Не зважаючи на останню позицію, що її займає цей британський клуб в показнику таблиці ігор III дивізії

ТРИВАЄ НЕПОРОЗУМІННЯ між Англією й іншими членами Європейської спільноти. Спільний ринок напояля, щоб у всіх державах-членах трудовий тиждень тривав не довше 48 годин, оплачувани відпочивати були б не менше чотирьох тижнів, а працю в недільні дні було б заборонено. Коментуючи ці вимоги, прем'єр-міністр Великобританії Джон Мейджор заявив: „Ми не хочемо, щоб нас повчали, як ми маємо жити і працювати“. Англійський міністер праці Гілан Шепард сказав перед журналістами, що коли країну змусять перейти на 48-годинний трудовий тиждень, то вона втрачатиме 8.5 біл. дол. щорічно. Всупереч своєму побажання, до червня Англія мусить приєднатися до рішення решти членів ЕС.

Михайло Савків, секр.

М. Карачевський, секр.

Дана Ясінські, секр.

ОЛЬГА ВАСИЛИШИН член УНС Відд. 36-го Т-ва ім. св. Марії в Рочестері, Н.Й. померла 24-го лютого 1992 року на 74-му році життя. Нар. 14-го вересня 1917 року в Дітроїті, Міш. Членом УНС стала 1936 року. Залишила у смутку дочку Ненсі Гавет з мужем Іваном, онучку Мішел, сестру Мері Гайден, племінників, племінницю і кузінів. Похорон відбувся 7-го березня 1992 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й. Вічна й Пам'ять!

ОЛЬГА СОХАН член УНС Відд. 287-го Т-ва ім. св. Сини України в Джерзі Сіті, Н.Дж. померла 4-го березня 1992 року на 93-му році життя. Нар. 1899 року в Григорівці, повіт Рогатин, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку сина Олега, Володимира та Ігоря, онучку Богдана Зореслава, Віру, Ореста, Роману, Тараса, Марію та Олега і чотирьох правнуків. Похорон відбувся 7-го березня 1992 року на цвинтарі Святого Хреста в Норт Арлінгтоні, Н. Дж. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ТАРАС член УНС Відд. 320-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

„Ікар“. На його зголі майоритиме прапор, посвячений на могилі Тараса Шевченка в Каневі, бо саме Кобзар для українців є символом свободи. Посвячений в Каневі прапор був привезений до Миколаєва. Тут сотні проводжаючих осіб були свідками церемонії посвячення яхти перед далеким плаванням і підняттям національного прапора.

Спонсорами цього далекого плавання стали: Микола Чорний, представник фірми „ІММО Бенелюкс“ в Голландії, футбольний клуб „Динамо“ Київ, київська „Спортивна Газета“, херсонська туристична фірма „Союз“ і „Кримконтиненталь“, агентство „Грунт“ і українська цукрова біржа „Торговий Дім“ і „Українавалютторг“ та інші. Участь „Ікара“, як пише київська „Спортивна Газета“, в гранд-регаті не стільки спортова подія, скільки політична, на користь престижу нашої молоді Вітчизни... Усі поспішали зафіксувати урочисту подію, бо вперше над морським судном піднято зареєстрований як державний національний прапор України. І понесе його морями, океанами „Ікар“, засвідчуючи, що Україна є морською державою, що вона вийшла у вільне плавання...

Склад екіпажу „Ікара“: Борис Неміров — капітан, Андрій Марков — заступник капітана, Володимир Кирєєв — старший помічник, Ігор Чеботарьов, Григорій Верховський, Леонід Гудима. Пізніше до них приєднається ще декілька учасників плавання, серед них — телевізійний журналіст Анатолій Бондаренко, який вже розпочав кінोलітопис подорожі від вітрів.

Отже, українці Нью Йорку і Нью Джерзі матимуть неабияку нагоду і честь вітати у себе вітрильників-очайників із самостійної України, коли вони прибудуть на це свято.

Подав (от)

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Відбулися чергові ігри за футбольний чемпіонат України. В групі „А“ вищої ліги зустрічі закінчилися такими вислдами: „Шахтар“, Донецьке — „Кремень“, Кременчук — 2:0; „Торпедо“, Запоріжжя — „Нива“, Вінниця — 4:0; „Карпати“, Львів — „Металур“, Запоріжжя — 0:0; „Темп“, Шепетівка — „Таврія“, Симферопіль — 1:0; „Евіс“, Миколаїв — „Чорноморець“, Одеса — 1:2.

Група „Б“

„Волинь“, Луцьк — „Зоря-МАЛС“, Луганське — 2:0; „Нива“, Тернопіль — „Дніпро“, Дніпропетровське — 1:0; „Металіст“, Харків — „Буковина“, Чернівці — 0:0; „Нафтовик“, Охтирка — „Прикарпаття“, Івано-Франківське — 1:0; „СКА“, Одеса — „Динамо“, Київ — 1:3.

У показнику таблиці ігор в „А“ групі перші три місця займають: Шахтар, Дн. — 6 точок, Чорноморець, Од. — 5, Таврія, С-ль — 5.

У групі „Б“: „Динамо“, Київ — 6 точок, „Буковина“, Ч-ці — 6, „Металіст“, Х-ів — 6. Проходять теж ігри клубів першої ліги, в яких виступає 28 дружин в двох рівнорядних підгрупах.

Склад „Ч. Січі“: О. Гладкий (провідник), А. Стасюк, Н. Паславський, А. Пенцак, Б. Томко, Б. Іваськів, В. Кравець, Р. Кош.

(от)

УСК Нью Йорк — Негс Гед Юнайтед — 1:0

Не зважаючи на останню позицію, що її займає цей британський клуб в показнику таблиці ігор III дивізії

ТРИВАЄ НЕПОРОЗУМІННЯ між Англією й іншими членами Європейської спільноти. Спільний ринок напояля, щоб у всіх державах-членах трудовий тиждень тривав не довше 48 годин, оплачувани відпочивати були б не менше чотирьох тижнів, а працю в недільні дні було б заборонено. Коментуючи ці вимоги, прем'єр-міністр Великобританії Джон Мейджор заявив: „Ми не хочемо, щоб нас повчали, як ми маємо жити і працювати“. Англійський міністер праці Гілан Шепард сказав перед журналістами, що коли країну змусять перейти на 48-годинний трудовий тиждень, то вона втрачатиме 8.5 біл. дол. щорічно. Всупереч своєму побажання, до червня Англія мусить приєднатися до рішення решти членів ЕС.

Михайло Савків, секр.

М. Карачевський, секр.

Дана Ясінські, секр.

ОЛЬГА ВАСИЛИШИН член УНС Відд. 36-го Т-ва ім. св. Марії в Рочестері, Н.Й. померла 24-го лютого 1992 року на 74-му році життя. Нар. 14-го вересня 1917 року в Дітроїті, Міш. Членом УНС стала 1936 року. Залишила у смутку дочку Ненсі Гавет з мужем Іваном, онучку Мішел, сестру Мері Гайден, племінників, племінницю і кузінів. Похорон відбувся 7-го березня 1992 року на цвинтарі Святого Хреста в Норт Арлінгтоні, Н. Дж. Вічна й Пам'ять!

ОЛЬГА СОХАН член УНС Відд. 287-го Т-ва ім. св. Сини України в Джерзі Сіті, Н.Дж. померла 4-го березня 1992 року на 93-му році життя. Нар. 1899 року в Григорівці, повіт Рогатин, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку сина Олега, Володимира та Ігоря, онучку Богдана Зореслава, Віру, Ореста, Роману, Тараса, Марію та Олега і чотирьох правнуків. Похорон відбувся 7-го березня 1992 року на цвинтарі Святого Хреста в Норт Арлінгтоні, Н. Дж. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ТАРАС член УНС Відд. 320-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!

ІВАН ПІЩАК член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо помер 5-го лютого 1992 року на 71-му році життя. Нар. 2-го лютого 1920 року в селі Воля Мігова, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Опаля, дочку Ненсі Керн і близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го лютого 1992 року на цвинтарі Гарден оф Фейт в Балтиморі, Мд. Вічна й Пам'ять!